

Uwagi do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ulepszenia środowiska prawnego i instytucjonalnego dla przedsiębiorców UD497			
Lp.	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy/ pkt Uzasadnienia/ pkt OSR	Podmiot zgłaszający	Uwaga/Propozycja zmian zapisu
1.	Art. 1 pkt 1	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Art. 7b k.p.a. Zasadne jest rozwinięcie zasady współdziałania organów administracji publicznej. W stosunku jednak to proponowanego kolejnego zdania przepisu wystarczająca wydaje się zmiana jego dotychczasowego brzmienia poprzez dodanie podkreślonego fragmentu zamiast kolejnego zdania: <i>W toku postępowania organy administracji publicznej współdziałają ze sobą oraz z organami władzy publicznej w zakresie niezbędnym do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli oraz sprawność postępowania, przy pomocy środków adekwatnych do charakteru, okoliczności i stopnia złożoności sprawy.</i> Dodawanie kolejnego zdania wydaje się stanowić <i>superfluum</i> , a zasady techniki prawodawczej nakazują nie multiplikować przepisów ponad potrzebę.
2.	Art. 1 pkt 2	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Art. 45a § 1 k.p.a. Projektowany przepis wydaje się uzasadniony. Niemniej od strony praktycznej będzie trudny do zastosowania - w sytuacji np. wykreślenia adresu osoby prawnej z rejestru, organ administracji publicznej może też mieć problem z ustaleniem osoby upoważnionej do reprezentowania adresata, bowiem dane ewentualnych członków zarządu mogą być w rejestrze nieaktualne z tego samego powodu. Należałoby rozbudować ten przepis o sposób

			ustalania przez organ administracji publicznej tego, czy dana osoba fizyczna jest uprawniona do reprezentacji określonej osoby prawnej. Art. 45a § 2 k.p.a. Należałoby wskazać od kiedy następuje skutek doręczenia albo sformułować w tym zakresie wprost odesłanie do art. 40 § 5 k.p.a. (a tym samym pośrednio dorobku orzecznictwa sądów administracyjnych i doktryny prawniczej), aby uniknąć wątpliwości, od kiedy należy liczyć terminy do podjęcia ewentualnych czynności w takim wypadku. Art. 45a § 3 k.p.a.
3.	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Stusznna propozycja zmiany - w takim przypadku w interesie strony jest dbanie o aktualność wszystkich danych w toku postępowania i tu istniejąca regulacja k.p.a. jest wystarczająca. Art. 50 § 1 k.p.a. Projektowana zmiana ma w dużej mierze porządkujący charakter, treść przepisu nie ulega dużej zmianie, za to w projektowanej wersji wydaje się bardziej czytelna i wpisująca w zasady prostego języka.
4.	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Art. 54 § 1 pkt 4 k.p.a. Projektowana zmiana ma w dużej mierze porządkujący charakter, treść przepisu nie ulega dużej zmianie, za to w projektowanej wersji wydaje się bardziej czytelna i wpisująca w zasady prostego języka.
5.	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem	Art. 54 § 1b k.p.a. Stusznna zmiana, uwzględniając naczelne zasady informowania (art. 9 k.p.a.) i przekonywania (art. 11 k.p.a.). Jednocześnie, uwzględniając że wezwanie nie ma formy postanowienia,

Francusko-Polska Izba Gospodarcza

Chambre de Commerce et d'Industrie France Pologne

Nowogrodzka Square, Al. Jerozolimskie 93, 02-001 Warszawa

Nowogrodzka Square, 93, Al. Jerozolimskie, 02-001 Warszawa

tel. (+48 22) 521 21 40, fax (+48 22) 521 21 47

ccifp@ccifp.pl, www.ccifp.pl

	merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	które byłoby zaskarżalne, należało będzie obserwować praktykę organów administracji publicznej w zakresie przedstawienia wystarczającego uzasadnienia w tym zakresie. Art. 96b § 1a k.p.a. Rozszerzenie zastosowania mediacji w postępowaniu administracyjnym należy ocenić pozytywnie. Projektowana regulacja nie wydaje się niestety jasna w zakresie dodawanego § 1a pkt 1 i tego, czy zawiadomienie o możliwości przeprowadzenia mediacji w sprawie jest uzależniona od wystąpienia obydwu przesłanek (tiret a i b) łącznie, czy też wystarczające jest wystąpienie jednej z nich. Jeżeli zmieniany jest katalog spraw, w których zawiadomienie o możliwości mediacji jest obligatoryjne, należałoby rozważyć także wprowadzenie uregulowania odnoszącego się do sytuacji braku powiadomienia o tej możliwości, szczególnie czy w sytuacji niezawiadomienia strony o możliwości przeprowadzenia mediacji organ administracji publicznej będzie mógł wydać decyzję na niekorzyść strony.
6.	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy) Art. 1 pkt 5	Art. 97 § 4 k.p.a. Słusznie proponowana zmiana. Należy przy tym przyjąć, że umorzenie postępowania w sytuacji sprzeciwu strony na podstawie tego przepisu będzie należało uznać za rażące naruszenie prawa w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. Art. 97 § 5 k.p.a. Ten przepis nie jest konieczny i wydaje się stanowić pewne <i>superfluum</i> . Z proponowanego brzmienia art. 97 § 4 k.p.a. wynika, że organ umarza postępowanie o ile nie sprzeciwiają się temu strony oraz nie zagraża to interesowi społecznemu. W sytuacji wszczęcia postępowania z urzędu w celu nałożenia na stronę jakiegoś obowiązku zawsze będzie możliwość nieumarzenia postępowania właśnie z uwagi na interes społeczny (bowiem między innymi w takim interesie nakłada się obowiązki na stronę).
7.	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy) Art. 1 pkt 6	Art. 109 § 3 k.p.a.
8.	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP Art. 1 pkt 7	

	(opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	<p>Proponowana treść przepisu z uwzględnieniem podkreślonego fragmentu: <i>Załączniki do decyzji doręcza się w postaci papierowej albo za zgodą strony, wyrażoną na piśmie lub z zastosowaniem środków komunikacji elektronicznej, mogą być doręczone na innym trwałym nośniku informacji.</i></p> <p>Proponowane doprecyzowanie komentowanego przepisu wynika z potrzeby uniknięcia sytuacji, w której strona otrzymuje decyzję bez stosownych załączników w braku jasnego stanowiska co do formy przekazania tychże.</p> <p>Art. 109 § 4 k.p.a. Brak uwag.</p>
9. Art. 1 pkt 8	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	<p>Art. 132 § 1 k.p.a.</p> <p>Projektowaną zmianę należy ocenić jako pozytywną. Do tej pory w orzecznictwie i doktrynie wskazywało się na niedopuszczalność wydania decyzji kasatoryjnej w trybie autokontroli, która ogranicza się do uchylenia zaskarżonej decyzji albo decyzji uchylającej zaskarżoną decyzję i przekazującej sprawę do ponownego rozpoznania (zob. wyrok NSA z 16 stycznia 2015 roku, I OSK 2521/13). Wprowadzenie tej możliwości jest uzasadnione o tyle, że w odwołaniu można było podnieść zarzuty i argumenty, których organ nie będzie w stanie rozpoznać w terminie 7 dni (art. 133 k.p.a. w obecnym brzmieniu), w którym może wydać decyzję autokontrolną, co w obecnej praktyce najczęściej kończyło się niewydaniem decyzji autokontrolnej i przekazaniem dalej sprawy wraz z odwołaniem, mimo zarzutów nadających się do rozpoznania w ramach autokontroli i przyspieszenia w ten sposób załatwienia sprawy dla strony.</p>
10. Art. 1 pkt 9	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem	<p>Art. 133 § 1 k.p.a.</p> <p>Proponowana treść przepisu: <i>Jeżeli organ administracji publicznej zamierza wydać nową decyzję w trybie art. 132 § 1 k.p.a., wydaje ją w terminie 14 dni od dnia, w którym otrzymał odwołanie. W przypadku braku takiego zamiaru, organ administracji publicznej przesyła</i></p>

	<p>merytorycznym kancelarii Wardynski i Wspólnicy)</p>	<p><u>odwołanie wraz z aktami sprawy w terminie 7 dni od dnia, w którym organ administracji publicznej otrzymał odwołanie.</u></p> <p>Taka zmiana zapewniłaby faktyczne przyspieszenie procedowania w sprawie. Wydłużenie terminu dla organu do 14 dni, w przypadku kiedy organ nie zamierza wydawać nowej decyzji, może doprowadzić do nieuzasadnionego wydłużenia terminu.</p> <p>Art. 133 § 2 k.p.a.</p> <p>Uzasadniona zmiana - może przyczynić się do przyspieszenia procedowania w sprawie i obniżenia kosztów prowadzenia sprawy po stronie organów administracji publicznej, a także nie wymaga podejmowania zbędnych, a czasochłonnych, czynności polegających na drukowaniu akt dotąd w pełni prowadzonych elektronicznie.</p>
<p>11.</p>	<p>Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardynski i Wspólnicy)</p>	<p>Art. 139a § 1 k.p.a.</p> <p>Ta zmiana nie jest konieczna i należy uznać ją za <i>superfluum</i>. Obowiązek wzięcia pod uwagę przez organ I instancji okoliczności wskazanych przez organ odwoławczy wynika wprost z aktualnego brzmienia art. 138 § 2 zd. 2 k.p.a. W uzasadnieniu do projektowanej zmiany tego przepisu słusznie wskazuje się, że k.p.a. nie przewiduje sankcji za nieuzasadnione naruszenie obowiązku stosowania się do wytycznych organu odwoławczego, niemniej jednak trzeba zwrócić uwagę, że dla strony istnieje możliwość pociągnięcia do odpowiedzialności odszkodowawczej takiego organu I instancji na podstawie art. 417 § 1 k.c.</p> <p>Art. 139a § 2 k.p.a.</p> <p>Ta zmiana wymagałaby doprecyzowania, w którym momencie organ odwoławczy stwierdza nieuzasadnione naruszenie obowiązku zastosowania się do wytycznych (należy w tym momencie założyć, że w wyniku rozpoznania kolejnego odwołania od decyzji, która nie brała pod uwagę tych okoliczności wskazanych przez organ odwoławczy, ale nie jest to oczywiście ani nie musi zaistnieć, bowiem np. strona nie wniesie kolejnego odwołania). Gdyby miało być tak, że organ odwoławczy dokonuje tego dopiero w chwili rozpatrywania odwołania,</p>

			<p>mogłoby dojść do sytuacji, w której kontrola w tym zakresie uzależniona jest jedynie od złożenia odwołania. W obecnym kształcie regulacja wydaje się zatem zbędna.</p> <p>art. 139a § 3 k.p.a.</p> <p>Proponowana zmiana: <u>Pracownik organu administracji publicznej podlega odpowiedzialności porządkowej lub dyscyplinarnej albo innej przewidzianej w przepisach prawa, jeżeli z nieuwzględnionych przyczyn naruszył obowiązek zastosowania się do wtycznych organu odwoławczego, o których mowa w art. 138 § 2 zd. 2 k.p.a.</u> W takim kształcie, przepis projektowanego art. 139a § 3 k.p.a. mógłby stanowić osobny przepis bez dwóch poprzednich paragrafów, a tym samym zostać samodzielnie dodany jako art. 139a k.p.a.</p>
12.	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	<p>Art. 189k § 1 pkt 2 k.p.a.</p> <p>Słuszną zmianą. Możliwość odroczenia terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenia jej na raty bez możliwości dokonania tego względem odsetek (a jedynie z możliwością umorzenia ich, co jest dalej idącą ulgą niż rozłożenie na raty i nie znajduje zastosowania w każdym przypadku) może być nieopłacalna dla wnioskodawców. Dodanie wyrazów <i>wraz z odsetkami za zwłokę</i> przyczyni się do większej spójności przepisów.</p>
13.	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	<p>Art. 189k § 2a k.p.a.</p> <p>Zmiana jest niewątpliwie słuszną, próbowatelska i na korzyść przedsiębiorców, gdyż zmniejsza łączną wysokość odsetek w zakresie należności publicznoprawnej.</p>
14.	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem	<p>Art. 189l § 1 k.p.a.</p> <p>Proponowana zmiana poprzez dodanie podkreślonego fragmentu: <i>Organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną może z urzędu bez konieczności uzyskania zgody strony udzielić ulg w wykonywaniu administracyjnej kary pieniężnej, o których mowa w art. 189k § 1 pkt 3 i 4, jeżeli: [...]</i></p>

Francusko-Polska Izba Gospodarcza

Chambre de Commerce et d'Industrie France Pologne

Nowogrodzka Square, Al. Jerozolimskie 93, 02-001 Warszawa

Nowogrodzka Square, 93, Al. Jerozolimskie, 02-001 Warszawa

tel. (+48 22) 521 21 40, fax (+48 22) 521 21 47

ccifp@ccifp.pl, www.ccifp.pl

		<p>merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)</p>	<p>Wydaje się, że w projektowanym przepisie należałoby jednak doprecyzować, że możliwość udzielenia ulgi nie wymaga zgody strony. W przeciwnym razie powstaje problem, czy postulowany przepis stanowi <i>lex specialis</i> względem art. 61 § 2 zd. 2 k.p.a. (lub także art. 154 § 1 k.p.a.), czy też przepis ten powinien być stosowany równolegle.</p> <p>Ewentualną wątpliwość co do stosowania ulgi z urzędu należałoby wyrazić jedynie w przypadku określonym w postulowanym art. 189l § 1 pkt 1 k.p.a., bowiem bezskuteczność egzekucji nie oznacza braku możliwości zaspokojenia roszczeń wierzyciela publicznoprawnego w przyszłości.</p> <p>Art. 189l § 2 k.p.a.</p> <p>Brak uwag. Jest to logiczna konsekwencja postulowanego art. 189l § 1 k.p.a.</p> <p>Art. 189l § 3 k.p.a.</p> <p>Trafna propozycja przepisu. Zarówno w przypadku śmierci strony jak i po przeprowadzonym postępowaniu likwidacyjnym (bądź upadłościowym) mogą powstać trudności z doręczeniem takiej decyzji. Stąd postulat pozostawienia decyzji w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia jest właściwy.</p>
<p>15.</p>	<p>Art. 1 pkt 13</p>	<p>Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)</p>	<p>Art. 262 § 2 k.p.a.</p> <p>Postępowanie administracyjne w założeniu zawsze było dla strony bezpłatne, poza niewielkimi opłatami stemplowymi funkcjonującymi w pewnym czasie oraz opłatami za wydanie decyzji na żądanie strony (także utrzymywanymi generalnie w rozsądnej wysokości). Projektowana zmiana, uchylająca obecnie funkcjonującą w tym przepisie klauzulę generalną <i>uzasadnionych przypadków</i>, może być poważnie niekorzystna dla obywateli i przedsiębiorców oraz prowadzić do pewnych nadużyć ze strony organu administracji publicznej.</p> <p>Jeżeli projektowane rozwiązanie miałoby wejść w życie, żądanie przez organ administracji publicznej zaliczki od strony powinno nastąpić przez wydanie postanowienia, na które powinno przysługiwać zażalenie, analogicznie jak ma to miejsce w procedurze</p>

			<p>sądowoadministracyjnej czy cywilnej. Takie postanowienie obecnie można jedynie zaskarżyć w odwołaniu od decyzji (art. 142 k.p.a.) albo w zażaleniu na postanowienie w sprawie kosztów postępowania wydanym na podstawie art. 264 § 1 i 2 k.p.a. Obciążanie strony koniecznością zapłaty zaliczki w każdej sytuacji, kiedy zażąda tego organ, może bowiem prowadzić do sytuacji, że wymóg jej zapłaty zaistnieje zawsze wtedy, kiedy zażąda tego organ.</p> <p><i>De lege lata</i> przepis stanowi o tym, że organ może zażądać zapłaty zaliczki w uzasadnionych przypadkach. Tym uzasadnionym przypadkiem jest przede wszystkim koszt postępowania wynikły z winy strony bądź wówczas, gdy został on poniesiony w interesie lub na żądanie strony, a nie wynika on z ustawowego obowiązku organów prowadzących postępowanie. Interes prawny jest kategorią obiektywną i dlatego takie kryterium obciążania strony zaliczką powinno zostać utrzymane.</p> <p>Ponadto odwoływanie się w tym przypadku do rozwiązań zawartych w k.p.c. (jak wskazuje się w uzasadnieniu do postulowanej zmiany) jest nietrafne właśnie z uwagi na odmienną formę procesową takiego wezwania i możliwość jego zaskarżenia, czego w projektowanej regulacji brak.</p>
16.	Art. 2 pkt 1	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	<p>Uwagi do planowanego Art. 14 § 3 k.c.</p> <p>Postulowana zmiana jest niezwykle kontrowersyjna. Celem projektodawców było wprowadzenie regulacji pozwalającej małoletnim przedsiębiorcom nieposiadającym zdolności do czynności prawnych samodzielnie podejmować wszystkie czynności prawne związane z wykonywaniem działalności gospodarczej. Pomijając oczywiste ograniczenie, jakie proponowana regulacja ma na zakres wykonywanej przez rodziców władzy rodzicielskiej (w tym zarząd majątkiem dziecka), to w naszej ocenie może ona zagrażać bezpieczeństwu transakcji handlowych. W obecnym brzmieniu przepis chroni przed niekorzystnymi skutkami dokonanej czynności prawnej jedynie małoletniego. Ochrony pozbawieni są natomiast kontrahenci małoletniego i inne osoby trzecie. Zgodnie z art. 426 k.c., małoletni, który nie ukończył trzydziestu lat, nie ponosi odpowiedzialności za wyrażoną</p>

17.			<p>szkodę. Za ewentualne delikty, np. czyny nieuczciwej konkurencji, popełnione przez matoletniego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej odpowiadałoby najczęściej zgodnie z art. 427 k.c. jego rodzice jako osoby powołane do nadzoru. Ocena winy w nadzorze byłaby o tyle problematyczna, że rodzic w przypadku planowanych regulacji nie musi mieć nawet wiedzy o dokonywanych przez dziecko czynnościach, ponieważ po uzyskaniu zgody uprzedniej sądu opiekuńczego na prowadzenie działalności gospodarczej dziecko będzie działalność prowadziło samodzielnie i bez udziału przedstawicieli ustawowych. W takiej sytuacji <i>ustalenie odpowiedzialności za szkodę</i> byłoby utrudnione. Podsumowując, proponowana regulacja budzi szereg wątpliwości i nie wpłynie korzystnie na środowisko prawne dla przedsiębiorców.</p>
	Art. 21 ¹ k.c. Art. 21 ² k.c.	<p>Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)</p>	<p>Proponowaną regulację należy uznać za dopuszczalną choć na tym etapie trudno jest podzielić optymizm projektodawców co do minimalnego wpływu, jaki przyjęte przepisy będą mieć na funkcjonowanie sądów rodzinnych. Ograniczona obecnie liczba wniosków wynika raczej z braku świadomości dopuszczalności takich wniosków na gruncie obowiązujących przepisów. Terminy na wyznaczenie rozprawy (nie wspominając o terminach oczekiwania na przeprowadzenie badania przez biegłych z Opiniodawczych Zespołów Specjalistów Sądowych) mogą zniechęcić matoletnich do sięgania po zaproponowane rozwiązania. Jednocześnie pogłębionej analizy wymaga zagadnienie objęcia matoletnich ubezpieczeniami społecznymi z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.</p>
18.	Art. 3 pkt 1	<p>Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)</p>	<p>art. 183¹ § 2¹ k.p.c. Istnieje duże prawdopodobieństwo, że cel tego postulowanego przepisu (którym, jak należy zakładać, jest maksymalizacja ilości spraw zatwierdzonych w drodze polubownej nawet po wniesieniu do sądu) nie zostanie osiągnięty. Zgodnie z dominującą linią orzecznictwa, informacja o podjęciu przez strony prób mediacji jest obojętna dla prowadzenia procesu, co wyklucza zwrócenie pozwu, nawet jeśli powód tej kwestii nie przedstawi w pozwie lub w</p>

			<p>pismie usuwajacym braki formalne pozwu (zob. postanowienie SA w Katowicach z 6 lipca 2016 roku, I ACz 823/16; postanowienie SA w Katowicach z 7 grudnia 2016 roku, I ACz 1578/16; wyrok SR w Grudziądzu z 27 lipca 2016 roku, IV P 8/16; wyrok SR w Chelmie z 29 listopada 2016 roku, I C 487/16). Ponadto powód może przecieć na rozprawie poinformować sąd o tym, czy podejmował próby mediacji z pozwanym przed zainicjowaniem procesu. Obligatoryjne skierowanie do mediacji w tym zakresie może więc miec efekt odwrotny do zamierzonego i prowadzić w istocie do przedluzenia calosciowego czasu trwania postepowania sadowego.</p> <p>Takie rozumienie wymogu formalnego pozwu z art. 187 § 1 pkt 3 k.p.c. jest zgodne z uzasadnieniem do projektu ustawy z dnia 10 wrzesnia 2015 roku o zmianie niektorych ustaw w zwiazku ze wspieraniem polubownych metod rozwiazywania sporow.</p> <p>Nalezy rowniez podkreślić, że proponowana zmiana jest niezgodna z art. 183¹ § 1 k.p.c., który stanowi, że mediacja jest dobrowolna. Wprowadzenie przepisu nakazujacego sądowi skierowanie sprawy do mediacji jest sprzeczne z zasadą dobrowolności mediacji.</p> <p>Jak już wskazano, obligatoryjne przeprowadzanie mediacji może się przyczynić do wydłużenia procedowania w sprawie. Obecny art. 10 k.p.c. jest wystarczającym instrumentem w celu rozpowszechniania wykorzystania pozasadowych metod rozwiazywania sporow.</p>
19.	Art. 3 pkt 2 Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP	(opracowane przez firmy członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Art. 573 § 1 zd. 2 k.p.c. Proponowana zmiana w konsekwencji zmian powyższych. <i>Osoba pozostająca pod władzą rodzicielską albo opieką, która posiada zdolność do czynności prawnych, ma zdolność do podejmowania czynności procesowych w postępowaniu dotyczącym jej osoby w sprawie w zakresie prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, chyba że sąd opiekuńczy postanowi inaczej.</i>
20.	Art. 3 pkt 3 Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP	Zatytułowanie Oddziału 7 Sprawy z zakresu działalności gospodarczej osób nieposiadających pełnej zdolności do czynności prawnej jest błędne, bowiem takimi osobami <i>ex definitione</i>

Francusko-Polska Izba Gospodarcza

Chambre de Commerce et d'Industrie France Pologne

Nowogrodzka Square, Al. Jerozolimskie 93, 02-001 Warszawa

Nowogrodzka Square, 93, Al. Jerozolimskie, 02-001 Varsovie

tel. (+48 22) 521 21 40, fax (+48 22) 521 21 47

ccifp@ccifp.pl, www.ccifp.pl

	<p>(opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)</p>	<p>są również osoby ubezwłasnowolnione całkowicie albo częściowo. Tymczasem intencją projektodawcy było objęcie zmianami małoletnich.</p> <p>Proponowana zmiana: <i>Sprawy z zakresu działalności gospodarczej małoletnich przedsiębiorców posiadających zdolność do czynności prawnych</i></p> <p>Art. 598²³ § 1 k.p.c.</p> <p>Należy rozważyć dodanie przepisu zobowiązującego sąd opiekuńczy do poinformowania przedstawiciela ustawowego małoletniego o złożonym wniosku, w sytuacji gdy wniosek składa samodzielnie małoletni.</p> <p>Art. 598²³ § 2 k.p.c.</p> <p>Brak uwag. Trafne jest rozwiązanie, zgodnie z którym wniosek o orzeczenie przez sąd opiekuńczy zakazu albo ograniczenia podjęcia lub wykonywania działalności gospodarczej przez małoletniego może złożyć również osoba, która ma w tym interes prawny.</p> <p>Art. 598²⁴ k.p.c.</p> <p>Zdanie drugie powinno zostać usunięte. W tym oddziale znajdują się (a w każdym razie znajdować się powinny) uregulowania dotyczące małoletnich przedsiębiorców, a nie wszystkich osób nieposiadających pełnej zdolności do czynności prawnych (w szczególności osób ubezwłasnowolnionych częściowo). Takie założenie jest zgodne z uzasadnieniem projektu, który nie obejmuje prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby ubezwłasnowolnione.</p> <p>art. 598²⁵ § 1 k.p.c.</p> <p>Propozycja zmian w konsekwencji zmian powyższych:</p> <p><i>Sąd opiekuńczy zezwoli na podjęcie lub wykonywanie działalności gospodarczej przez małoletniego, który ma ograniczoną zdolność do czynności prawnych, jeżeli nie sprzeciwia</i></p>
--	--	---

		<p>się to jego dobru a stopień rozwoju umysłowego, stan zdrowia i stopień dojrzałości młodego pozwalają na wykonywanie przez niego działalności gospodarczej osobiście.</p> <p>art. 598²⁵ § 2 k.p.c.</p> <p>Brak uwag.</p> <p>art. 598²⁵ § 3 k.p.c.</p> <p>Brak uwag.</p> <p>art. 598²⁶ k.p.c.</p> <p>Brak uwag.</p>
21.	<p>Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)</p>	<p>Art. 45 § 3 u.p.e.a.</p> <p>Ograniczenie dwuinstancyjności w tym przypadku jest słuszne. Skoro postanowienie uwzględniła interesy dłużnika, nie ma potrzeby utrzymania możliwości jego zaskarżenia (skoro w istocie brak byłoby w takim zaskarżeniu <i>gravamenu</i> dla dłużnika).</p>
22.	<p>Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)</p>	<p>Art. 62f § 2 u.p.e.a.</p> <p>Postulowana zmiana nie jest zasadna. Takie postanowienie kończące postępowanie powinno być zaskarżalne. Co więcej w tym postanowieniu organ egzekucyjny uchyła również czynności egzekucyjne podjęte w ramach tej egzekucji, co pociąga daleko idące skutki. Niemniej jednak przepis nie powinien także się ostać w dotychczasowej formie.</p> <p>Zgodnie z [obecny brzmieniem] art. 62f § 2 u.p.e.a. postanowienie w tej sprawie może być zaskarżone przez wniesienie zażalenia. Podmiotami legitymowanymi do wniesienia tego środka prawnego są zobowiązany oraz wierzyciel, o ile - jak stanowi art. 62f § 2 u.p.e.a. - nie jest on jednocześnie organem egzekucyjnym. Analizowane przepisy nie precyzują, o którego z wierzycieli w tym przypadku chodzi, czy o wierzyciela w sądowym postępowaniu</p>

	<p>egzekucyjnym, czy też wierzyciela w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym. Końcowa część <u>art. 62f § 2</u> u.p.e.a. skłania do wniosku, że ustawodawca używa pojęcia wierzyciela w odniesieniu do administracyjnego postępowania egzekucyjnego, tylko bowiem w takim postępowaniu egzekucyjnym wierzyciel może występować w charakterze organu egzekucyjnego. Takie ustalenie jednak, w kontekście przewidzianej tym przepisem instytucji, wydaje się być pozbawione sensu. Wierzyciel w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym nie ma bowiem interesu prawnego w zaskarżaniu postanowienia kończącego egzekucję do rzeczy lub prawa majątkowego w sądowym postępowaniu egzekucyjnym. Takim interesem dysponuje, co oczywiste, wierzyciel w sądowym postępowaniu egzekucyjnym. Stąd, stosując wykładnię celowościową, należy przyjąć, że ustawodawca używa w tych przepisach pojęcia wierzyciela w odniesieniu do podmiotu sądowego postępowania egzekucyjnego. W takiej sytuacji jednak regulację zawartą w końcowej części <u>art. 62f § 2</u> u.p.e.a. należy uznać za błędną, wierzyciel bowiem w sądowym postępowaniu egzekucyjnym nie może jednocześnie występować w charakterze organu egzekucyjnego (P. Rączka, 7.3. ZBIEG EGZEKUCJI ADMINISTRACYJNEJ I SĄDOWEJ [w:] System Prawa Administracyjnego Procesowego. Tom III. Część 1. Administracyjne postępowanie egzekucyjne i zabezpieczające - zagadnienia ogólne, red. D. R. Kijowski, Warszawa 2020, WKP 2020, Lex).</p> <p>Proponowana zmiana:</p> <p><u>Na postanowienie, o którym mowa w § 1, zażalenie przystępuje wierzycielowi.</u></p>
<p>23.</p>	<p>Art. 110z § 3 u.p.e.a.</p> <p>Proponowana zmiana nie jest zasadna. Czynnoci organu egzekucyjnego dotyczące obwieszczenia o licytacji nieruchomości - stanowiącą z założenia składnik majątku o istotnej wartości zarówno dla dłużnika, jak i wierzyciela oraz uczestników egzekucji z nieruchomości - mają dużą doniosłość, dlatego istotne jest zachowanie możliwości zaskarżenia omawianego postanowienia organu egzekucyjnego. Argument wskazany w uzasadnieniu projektu ustawy, a dotyczący tego, że w ramach skargi na czynności egzekucyjne badane są jedynie kwestie</p>
<p>Art. 4 pkt 3</p>	<p>Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardynski i Wspólnicy)</p>

24.		formalne, nie jest wystarczający w obliczu prowadzenia egzekucji z tak istotnego składnika majątku, jakim są nieruchomości.
Art. 5	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Art. 2 ust. 2 ustawy o dokonywaniu w księgach wieczystych wpisów na rzecz Skarbu Państwa w oparciu o międzynarodowe umowy o uregulowaniu roszczeń finansowych Proponowana zmiana nie jest zasadna. W uzasadnieniu projektu pominięto, że tego rodzaju postępowania dotyczą praw do majątków wywłaszczonych przez władze komunistyczne zaraz po zakończeniu po II wojny światowej, zaś interes prawny w przedmiotowych postępowaniach poza Skarbem Państwa posiadają również osoby będące właścicielami (następcami prawnymi właścicieli) wywłaszczonych majątków. Nierzadko (choć nie zawsze) interesy obu tych stron postępowania są sprzeczne. Z tego też względu ocena prawna dokonana przez Ministra Finansów, pozytywna dla jednej ze stron postępowania (np. w przedmiocie stwierdzenia przejścia praw do nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa), może naruszać interesy drugiej ze stron tego postępowania. W takim wypadku nie jest zasadnym pozabawianie tej strony prawa do rozpatrzenia sprawy przez organ w II instancji. Co natomiast dotyczy się samych przesłanek, jakie są badane w toku postępowania, w uzasadnieniu projektu skupiono się na deklaratoryjnych charakterze decyzji, pominięto zaś, że organ ją wydający odnosi z jednej strony do oceny postanowień umów indemnizacyjnych (często utajnionych przez władze komunistyczne oraz zawieranych w różnej formie - np. wymiany not) zawieranych przez władze komunistyczne z innymi państwami (w tym z Francją), z drugiej przeprowadza ocenę akt spraw toczących się przed właściwymi organami tychże państw. Minister Finansów na podstawie takich dokumentów ocenia, czy dane prawo zostało objęte odszkodowaniem otrzymanym przez dawnego właściciela. Ocena ta bardzo często jest niejednoznaczna. Ponadto, co również pominięto w uzasadnieniu projektu, zgodnie z orzecnictwem sądów administracyjnych (w tym NSA) Minister Finansów obowiązany jest rozliczyć dawną nieruchomości (np. hipoteczną) w aktualnych działkach ewidencyjnych.

			<p>Z tego też względu nie ma podstaw, aby ograniczać przedmiotowe postępowanie do jednej tylko instancji oraz pozbawiać strony prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Jest to tym bardziej uzasadnione, że - z uwagi na poziom skomplikowania - ewentualna sprzeczność decyzji Ministra Finansów z prawem może dotyczyć kwestii „drobnych” (np. niewłaściwego rozliczenia dawnej nieruchomości), która - w przypadku wprowadzenia proponowanego przepisu - spowodować się będzie do konieczności zaskarżenia jej do sądu administracyjnego, co z kolei wydłuży czas rozpatrzenia sprawy.</p> <p>Ponadto należy pamiętać, że - zgodnie z art. 52 § 3 p.p.s.a. - niezadowolonej stronie i tak przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi od decyzji wydanej w I instancji bez konieczności składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.</p>
25.	Art. 7 pkt 1 i 2, art. 9 pkt 2-4 oraz art. 28 pkt 1 i 2	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	<p>Art. 6 ustawy o podatku rolnym; art. 5, 7b i 20 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych; art. 4 ustawy o podatku leśnym</p> <p>Proponowane są zmiany:</p> <ol style="list-style-type: none"> skrócenie terminu do uchwalenia przez rady gmin wysokości podatków i opłat lokalnych, by dane te były udostępnione przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych do 31 grudnia, tj. przed początkiem roku podatkowego, zmiana zasad ustalania wysokości podatku rolnego i leśnego pozostaje w związku ze skróceniem terminów, w których ma być ogłoszona informacja o wysokości tych opłat przez Ministra Finansów, ułatwienie administracyjne polegające na stworzeniu jednego miejsca, w którym zgromadzone będą informacje o stawkach podatków lokalnych obejmujących opodatkowanie nieruchomości i informacje o obniżonej cenie skupu żyta i obniżonej cenie sprzedaży drewna określonych uchwałą rady gminy. <p>Zmianę tę należy poczytywać jako korzystną ze względu na proponowane ułatwienie podatnikom gromadzenie danych o wysokości zobowiązań podatkowych i możliwości tworzenia rezerw na ten cel.</p>

26.	Art. 9 pkt 1	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Art. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych Dodanie dzierżawcy jako kolejnego podatnika podatku od nieruchomości jest rozwiązaniem, które umożliwia uwolnienie wydzierżawiającego z odpowiedzialności za zobowiązanie podatkowe w podatku od nieruchomości, rolnym i leśnym. W uzasadnieniu do ustawy pojawia się pojęcie podatek gruntowy, przez który rozumiemy podatek od nieruchomości, rolnej i leśnej. Rozwiązanie jest korzystne dla wydzierżawiających i będzie odzwierciedlać dotychczasową praktykę podmiotów działających na rynku.
27.	Art. 10	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Art. 27c ustawy podatku dochodowym od osób prawnych Zmiany korzystne. Zmiana w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych doprecyzowuje brzmienie przepisu poprzez zamknięcie katalogu działań, które ma podlegać podatek w zakresie informacji o realizowanej strategii podatkowej.
28.	Art. 11	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji Nowelizacja implementuje (we wskazanym poniżej zakresie) do prawa krajowego (uznk) przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego. Rozporządzenie to wprowadza (art. 15) obowiązek ustanowienia przez państwa członkowskie przepisów określających środki mające zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów ww. rozporządzenia (które są bezpośrednio stosowane w systemie prawa krajowego). Nowelizacja zawiera propozycje zmian w uznk, które mają na celu zapewnienie skutecznego stosowania przepisów ww. rozporządzenia na gruncie prawa krajowego. Proponowana nowelizacja poszerza definicję przedsiębiorcy zawartą w art. 2 uznk o „użytkowników biznesowych” określonych w art. 2 pkt 1 rozporządzeniu UE 2019/1150 („użytkownik biznesowy” oznacza każdą osobę prywatną działającą w celach handlowych

			<p>lub zawodowych lub każdą osobę prawną, która poprzez usługi pośrednictwa internetowego oferuje konsumentom towary lub usługi w celach związanych z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową).</p> <p>Dodatkowo proponuje się poszerzenie katalogu czynów nieuczciwej konkurencji (art. 3 ust. 2 oraz dodanie art. 17g uznk) o działania w zakresie usług pośrednictwa internetowego i wyszukiwarek internetowych naruszające przepisy rozporządzenia UE 2019/1150.</p> <p>Taki zabieg legislacyjny umożliwi przedsiębiorcom poszkodowanym przez nieuczciwych pośredników świadczących usługi internetowe do skorzystania z możliwości dochodzenia swoich roszczeń na podstawie przepisów uznk (roszczenia cywilnoprawne).</p> <p>Dodatkowo projekt nowelizacji przewiduje dodanie nowego art. 18 ust. 6 uznk, zgodnie z którym przed skorzystaniem z żądań przewidzianych w uznk, poszkodowany przedsiębiorca będzie mógł zwrócić się do właściwego ministra ds. gospodarki z wnioskiem o podjęcie działań w stosunku do naruszczeni przepisów rozporządzenia UE 2019/1150.</p> <p>Brak specjalnych uwag do proponowanych zapisów nowelizacji.</p>
29.	Art. 12	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	<p>Zmiany w ustawie Prawo budowlane</p> <p>Brak uwag</p>
30.	Art. 13	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	<p>Art. 3 i 5 ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników</p> <p>Zmiana korzystna. Zmiana w ustawie o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników również ma charakter doprecyzowujący. Dotychczas wiele osób prowadzących działalność nierejestrowaną miało wątpliwości co do obowiązków posiadania numeru identyfikacji podatkowej.</p>

31.	Art. 14 Art. 15 Art. 23 Art. 24 Art. 34	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCI FP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Proponuje się usunięcie projektowanych przepisów zawartych we wskazanych jednostkach redakcyjnych Projektu UD497. Planowane zmiany przewidują usunięcie możliwości odwołania się od decyzji administracyjnych (odstąpienie od zasady dwuinстанcyjności): <ul style="list-style-type: none"> — o natożeniu kary pieniężnej za niedopełnienie określonych obowiązków (ustawa o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych); — o skreśleniu lekarza z rejestru lekarzy odbywających szkolenie specjalizacyjne (ustawa o zawodach lekarza i lekarza dentysty); — o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności (ustawa o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych); — o skierowaniu substancji czynnej do badań na koszt wytwórcy/importera/dystrybutora (Prawo farmaceutyczne); — o ograniczeniu obrotu substancjami chemicznymi (ustawa o substancjach chemicznych i ich mieszaninach). Ogólną zasadą, wynikającą z art. 78 Konstytucji RP oraz art. 15 k.p.a., jest dwuinстанcyjność postępowania administracyjnego. Dwuinстанcyjność umożliwia przedsiębiorcom sprawne dochodzenie swoich praw w przypadku błędów organów I instancji. W ramach projektu UD497 wskazane przepisy odbierają przedsiębiorcom tę możliwość, co stoi w sprzeczności z deklarowanym celem projektu ustawy wyrażonym w jego tytule - „ulepszenia środowiska prawnego i instytucjonalnego dla przedsiębiorców”. Projektowane przepisy pogarszają środowisko prawne dla przedsiębiorców zamiast je ulepszać. <p>Jednocześnie, ujęte w uzasadnieniu motywy zmian nie stanowią dostatecznie uzasadnionej ani proporcjonalnej przeciwwagi dla wartości, jaką jest możliwość odwoływania się od pierwszoinstancyjnych decyzji przez przedsiębiorców. Wydanie decyzji przez organ I instancji w ww. sprawach może być obciążone błędem - charakter tych spraw nie wyłącza takiej możliwości. Z uwagi na interes przedsiębiorców požądane jest odstąpienie od wskazanych zmian.</p>
-----	---	---	---

32.	Art. 16	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	<p>Dodany art. 39a ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym</p> <p>Brak konieczności przedkładania wydruków z KRS w celu wykazania przed organami administracji publicznej upoważnienia do działania/prowadzenia sprawy w imieniu przedsiębiorcy - zmianę należy ocenić pozytywnie, gdyż organy mają możliwość zweryfikowania tego we własnym zakresie.</p>
33.	Art. 18 pkt 1	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	<p>Art. 86j Ordynacji podatkowej</p> <p>Podpis formularza MDR-3 przez pełnomocnika - poszerzenie kompetencji rozumiemy jako ułatwienie dla podatników i tę zmianę poczytujemy jako korzystną; natomiast sformułowanie tych zapisów w sposób, który pozwala na to jedynie pełnomocnikom prowadzącym sprawy spółki, co ma umożliwić pociąganie ich do odpowiedzialności karnoskarbowej, oznacza, że w praktyce możliwość ta nie będzie wykorzystywana.</p>
34.	Art. 18 pkt 2	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	<p>Art. 97 Ordynacji podatkowej</p> <p>Zmiany obejmujące dziedziczenie praw i zobowiązań przez spadkobierców po zmarłym przedsiębiorcy mają charakter porządkujący i rozwiewający wątpliwości interpretacyjne. Nie mamy uwag merytorycznych.</p>
35.	Art. 18 pkt 3 i 4	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	<p>Art. 155 i 159 Ordynacji podatkowej</p> <p>Proponowana zmiana wprowadza hierarchię form udziału podatnika w czynnościach prowadzonych przez organy. Wprowadzenie obowiązku pisemnego załatwienia sprawy potwierdza już praktykę niektórych organów. W dalszej kolejności przewidziany jest obowiązek osobistego stawiennictwa, co niewątpliwie będzie ułatwieniem dla podatników. Duże znaczenie będzie miało również umożliwienie udziału w czynnościach przez pełnomocnika dla wielu podatników, w szczególności zagranicznych.</p>
36.	Art. 18 pkt 5	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP	<p>Art. 221b Ordynacji podatkowej</p>

	(opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Zrzeczenie się prawa do wniesienia odwołania przez stronę - instytucja prawdopodobnie będzie sporadycznie wykorzystywana.
37.	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP Art. 22 (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Uwagi ogólne do zmian w Kodeksie spółek handlowych Zmiany w przepisach KSH precyzujące reguły powołania, odwołania oraz rezygnacji przedstawiciela współpracowników z udziałów lub akcji należy ocenić pozytywnie. Jest to szczególnie istotne z uwagi na przedłużające się procedury spadkowe i konieczność unormowania zasad wykonywania praw udziałowych jeszcze przed określeniem kręgu uprawnionych spadkobierców. Pozwała na to między innymi umożliwienie wyznaczenia wspólnego przedstawiciela jeszcze w umowie albo statucie spółki. Natomiast szczegółowe rozwiązania przyjęte w proponowanych zmianach są niekiedy niejasne.
38.	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP Art. 22 (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Art. 7 ³ § 2 k.s.h. Nie jest jasna intencja tego, dlaczego do powołania wspólnego przedstawiciela na wypadek śmierci wspólnika albo akcjonariusza nie jest wymagana zgoda współpracownego, chyba że chodzi o osoby, które staną się współuprawnione dopiero po śmierci wspólnika albo akcjonariusza. Propozycja zmian: <i>Do powołania wspólnego przedstawiciela na wypadek śmierci wspólnika albo akcjonariusza nie jest wymagana zgoda współpracownego lub współuprawnionych, którzy wstąpią w miejsce zmarłego wspólnika lub akcjonariusza.</i>
39.	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP Art. 22 (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem	Art. 7 ³ § 3 k.s.h. Nie jest jasne to, dlaczego małżonek wspólnika został wyodrębniony w stosunku do pozostałych spadkobierców; brak norm kolizyjnych pomiędzy decyzjami podejmowanymi przez małżonka, spadkobierców ustawowych/testamentowych i zapisobierców. Wątpliwe

		merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	jest również to, kto miałby rozstrzygać o przystąpieniu im prawach zmarłego wspólnika albo akcjonariusza.
40.	Art. 22	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Art. 7 ⁵ § 3 k.s.h. Wspólny przedstawiciel powinien zawsze mieć obowiązek powiadomienia spółki o swojej rezygnacji, natomiast konieczność zawiadomienia pozostałych wspólników może być niewykonalna z różnych powodów - brak wystarczających danych osobowych, niejasności co do składu wspólników, ich duża liczba itp. Wystarczające powinno być zawiadomienie wystane na adres rejestrowy spółki.
41.	Art. 22	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Art. 7 ⁵ § 4 k.s.h. Nie jest jasny sens tego przepisu - <i>W przypadku spółki jednoosobowej zawiadomienie spółki zastępuje powołanie albo odwołanie wspólnego przedstawiciela.</i>
42.	Art. 22	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Art. 7 ⁵ § 5 KSH <i>Zawiadomienie składa się do akt spółki. - nie ma definicji akt spółki, więc nie jest jasne, o jakie akta chodzi (rejestrowe, dokumentowe znajdujące się w siedzibie spółki).</i>
43.	Art. 22	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Art. 7 ⁵ § 6 KSH Obecnie nie ma księgi akcji, lecz rejestr akcjonariuszy prowadzony przez uprawnione do tego podmioty (w związku z dematerializacją akcji).

44. Art. 22	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Art. 7 ⁶ KSH Proponujemy doszczegółowienie pierwszego zdania tego przepisu w celu uniknięcia wątpliwości co do zakresu jego stosowania (tak aby nie kolidował z generalnymi zasadami przeniesienia praw wspólnika albo akcjonariusza), w ten sposób że: <i>Przejsście praw wspólnika albo akcjonariusza w spółce na współuprawnionych jest skuteczne wobec spółki od chwili: (...).</i>
45. Art. 26 pkt 1	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Art. 128b ust. 3a ustawy Prawo lotnicze Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy: „procesy nadzoru nad zmianami dotyczącymi kończyły się wydaniem decyzji pozytywnej. Niezgodności lub niejasności są wyjaśniane przed podjęciem decyzji o zatwierdzeniu zmiany. Wnioski o ponowne rozpatrzenie nie wpływają, stąd też zasadne wydaje się aby decyzja w tym zakresie była ostateczna.”. Poza rozważaniami przedstawiono zatem te sytuacje, w których niezgodności oraz niejasności nie zostaną uzgodnione przed wydaniem decyzji, ewentualnie gdy nie zostaną one uwzględnione przez Prezesa ULC w decyzji. W przypadku wprowadzenia proponowanych zmian w ustawie Prawo lotnicze instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej obowiązana będzie wystąpić na drogę sądową, ewentualnie wobec decyzji zatwierdzającej (jako decyzji ostatecznej) będzie musiał być zastosowany tryb nadzwyczajny przewidziany w k.p.a. (uchylenie ewentualnie zmian). Powyższe może wpłynąć na szybkość rozpatrzenia sprawy, podczas gdy tego rodzaju rozbieżności mogłyby zostać usunięte przez Prezesa ULC w II instancji. Co więcej, nie można pominąć, że gdyby stronie zależało na szybkim ustaterechnieniu się decyzji, może ona zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (art. 127a k.p.a.).
46. Art. 26 pkt 2	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem	Art. 161 ust. 9 ustawy Prawo lotnicze Zgodnie z art. 161 ust. 8 zdanie pierwsze, do którego odwołuje się proponowany przepis, Prezes Urzędu, w drodze decyzji administracyjnej, wydaje certyfikat, zmienia, w tym rozszerza lub ogranicza uprawnienia wynikające z certyfikatu, a także zawiesza jego

Francusko-Polska Izba Gospodarcza

Chambre de Commerce et d'Industrie France Pologne

Nowogrodzka Square, Al. Jerzolimskie 93, 02-001 Warszawa

Nowogrodzka Square, 93, Al. Jerzolimskie, 02-001 Warszawa

tel. (+48 22) 521 21 40, fax (+48 22) 521 21 47

ccifp@ccifp.pl, www.ccifp.pl

		<p>merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)</p>	<p>ważność, wznawia, przedłuża ważność albo cofa certyfikat. Sytuacja, w której Prezes ULC wydaje decyzję pozytywną (na co powołuje się autor projektu), jest więc tylko jedną z tych, w których wydaje się decyzję administracyjną. Już więc tylko z tego względu należy stronie zapewnić możliwość wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, chociażby w sytuacji w której jej certyfikat zostanie ograniczony lub cofnięty czy zawieszony.</p> <p>Ponadto jak wynika z tego przepisu, nieodłączną część certyfikatu mogą stanowić specyfikacje, w których określa się szczególne uprawnienia albo warunki lub ograniczenia nałożone na posiadacza certyfikatu w związku z korzystaniem z udzielonych w nim uprawnień, o ile przepisy prawa Unii Europejskiej w zakresie działalności lotniczej objętej certyfikacją nie stanowią inaczej. Tym samym nawet w przypadku, gdy stronie zostanie przyznany certyfikat, może ona nie zgadzać się z warunkami oraz ograniczeniami, jakie zostały na nią nałożone.</p> <p>Nie można pominąć, że gdyby stronie zależało na szybkim ustatecznieniu się decyzji, może ona zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (art. 127a k.p.a.).</p>
<p>47.</p>	<p>Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)</p>	<p>Art. 26 pkt 3</p>	<p>Art. 162 ust. 2b ustawy Prawo lotnicze</p> <p>Do rozważenia pozostaje, czy przepis art. 162 ust. 2a obejmuje jedynie przypadki pozytywne (zawieszenia oraz oddania certyfikatu), czy też odmowy dokonania powyższych czynności. W przypadku gdy obejmuje również odmowę, należy opowiedzieć się za zachowaniem dwuinстанcyjności. W przypadku gdy dotyczy jedynie decyzji pozytywnych, można ocenić powyższą zmianę jako pozytywną, albowiem Prezes ULC jest w tym zakresie de facto związany wnioskiem uprawnionego podmiotu.</p>
<p>48.</p>	<p>Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)</p>	<p>Art. 26 pkt 4</p>	<p>Art. 186b ust. 21 ustawy Prawo lotnicze</p> <p>Do rozważenia pozostaje, czy przepis art. 186b ust. 20 obejmuje jedynie przypadki pozytywne (wydania albo uznania certyfikatu), czy też odmowy dokonania powyższych czynności. W przypadku gdy obejmuje również odmowę, należy opowiedzieć się za zachowaniem dwuinстанcyjności. Ponadto w przypadku gdy w decyzji organ nakłada na uprawnionego dodatkowe obowiązki (wynikające chociażby z przepisów prawa UE) związane</p>

		<p>z faktem posiadania certyfikatu, względnie ograniczenia (np. co do terminu jego ważności), należy rozważyć, czy zasadnym jest ograniczanie stronie prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.</p> <p>Nie można przy tym pominąć, że gdyby stronie zależało na szybkim usatysfakcjonowaniu się decyzji, może ona zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (art. 127a k.p.a.).</p>
49.	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	<p>Art. 186c ust. 1a ustawy Prawo lotnicze</p> <p>Do rozważenia pozostaje, czy przepis art. 186c ust. 1 obejmuje jedynie przypadki pozytywne (wyznaczenia), czy też odmowy wyznaczenia. W przypadku gdy obejmuje również odmowę, należy opowiedzieć się za zachowaniem dwuinстанcyjności. Ponadto w przypadku gdy w decyzji organ nakłada na uprawnionego dodatkowe obowiązki (wynikające chociażby z przepisów prawa UE) związane z faktem wyznaczenia, względnie ograniczenia (np. co do terminu jego ważności), należy rozważyć, czy zasadnym jest ograniczanie stronie prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.</p> <p>Nie można przy tym pominąć, że w przypadku gdyby stronie zależało na szybkim usatysfakcjonowaniu się decyzji, może ona zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (art. 127a k.p.a.).</p>
50.	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	<p>Art. 186d ust. 1a ustawy Prawo lotnicze</p> <p>Do rozważenia pozostaje, czy przepis art. 186d ust. 1 obejmuje jedynie przypadki pozytywne (wyznaczenia), czy też odmowy wyznaczenia. W przypadku gdy obejmuje również odmowę, należy opowiedzieć się za zachowaniem dwuinстанcyjności. Ponadto w przypadku gdy w decyzji organ nakłada na uprawnionego dodatkowe obowiązki (wynikające chociażby z przepisów prawa UE) związane z faktem wyznaczenia, względnie ograniczenia (np. co do terminu jego ważności), należy rozważyć, czy zasadnym jest ograniczanie stronie prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.</p>

			Nie można przy tym pominąć, że w przypadku gdyby stronie zależało na szybkim uostatecznieniu się decyzji, może ona zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (art. 127a k.p.a.).
51.	Art. 26 pkt 7	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Art. 186e ust. 1a ustawy Prawo lotnicze Do rozważenia pozostaje, czy przepis art. 186e ust. 1 obejmuje jedynie przypadki pozytywne (wyznaczenia), czy też odmowy wyznaczenia. W przypadku gdy obejmuje również odmowę, należy opowiedzieć się za zachowaniem dwuinstancyjności. Ponadto w przypadku gdy w decyzji organ nakłada na uprawnionego dodatkowe obowiązki (wynikające chociażby z przepisów prawa UE) związane z faktem wyznaczenia, względnie ograniczenia (np. co do terminu jego ważności), należy rozważyć, czy zasadnym jest ograniczanie stronie prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Nie można przy tym pominąć, że w przypadku gdyby stronie zależało na szybkim uostatecznieniu się decyzji, może ona zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (art. 127a k.p.a.).
52.	Art. 27 pkt 1	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Art. 52 § 3 p.p.s.a. Proponowana zmiana brzmienia przepisu ma charakter w dużej mierze porządkowy, doprecyzowuje istniejącą już od czerwca 2017 r. możliwość złożenia na podstawie tego przepisu skargi do WSA nie tylko na decyzję administracyjną, ale także na postanowienie, od którego przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Jak słusznie wskazano w wyroku WSA w Warszawie z 14 kwietnia 2022 roku, I SA/Wa 7/22: <i>Poza tym nie można pominąć celu normy zawartej w art. 52 § 3 p.p.s.a. Jest nim racjonalizacja i przyspieszenie postępowania odwoławczego oraz umożliwienie stronie postępowania szybszego skorzystania z drogi sądowej. Oczywiście jest, że ustawodawca rozróżnia decyzje i postanowienia, lecz w sytuacji odpowiedniego stosowania przepisów dotyczących decyzji do postanowień zbędne jest odrębne wyrzeczenie odnoszące się do postanowień, zaś jego brak nie może być uznany za zgodny z celem tej legistacji. Nie ma</i>

			<p>żadnych racjonalnych przesłanek, aby लागodzić wymóg wyczerpania trybu w odniesieniu do decyzji, a zaniechać go względem postanowień (por. postanowienie NSA z 15 maja 2018 r. sygn. akt I OSK 1437/18).</p> <p>Proponowana zmiana ma zatem na celu wprowadzenie do ustawy wprost wniosków wprowadzonych już w orzecznictwie sądów administracyjnych, czemu - z punktu widzenia ochrony interesów obywateli i przedsiębiorców - nie można się sprzeciwić.</p>
53.	Art. 27 pkt 2	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	<p>Dział III rozdział 3a p.p.s.a.</p> <p>Proponowana zmiana jest zasadna. Instytucja sprzeciwu, wprowadzona w sierpniu 2015 r. do p.p.s.a., jest dobrym instrumentem do walki z nadużyciem wydawania przez organy odwoławcze administracji publicznej decyzji kasatoryjnych i wykorzystanie tejsze powinno być również możliwe w przypadku postanowień. Do tej pory nie było takiej możliwości, a wręcz wskazywano w judykaturze, że tej możliwości nie można również w drodze wykładni wyinterpretować.</p> <p>Jak podsumowywano w doktrynie w tym zakresie,</p> <p>Naczelny Sąd Administracyjny w postanowieniu z 16.02.2018 r., LOZ 1301/18, OSP 2018/12, poz. 130, uznał, że przepisy Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi dotyczące sprzeciwu od decyzji nie mają zastosowania do postanowień kasatoryjnych wydawanych w postępowaniu administracyjnym na podstawie art. 138 § 2 w zw. z art. 144 k.p.a. Powyższe stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego należy w całości podzielić (zob. W. Piątek, Glosa do postanowienia NSA z 16.02.2018 r., LOZ 1301/18, OSP 2018/12, s. 152 i n.).</p> <p>(A. Kabat [w:] B. Dauter, M. Niezgodka-Medek, A. Kabat, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, wyd. II, LEX/el. 2021, art. 64(a), teza 2.).</p>
54.	Art. 27 pkt 3	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę)	<p>Art. 64f p.p.s.a.</p> <p>Proponowana zmiana jest trafna i stanowi konsekwencję dwóch powyższych projektowanych regulacji dot. sprzeciwu.</p>

Francusko-Polska Izba Gospodarcza

Chambre de Commerce et d'Industrie France Pologne

Nowogrodzka Square, Al. Jerozolimskie 93, 02-001 Warszawa

Nowogrodzka Square, 93, Al. Jerozolimskie, 02-001 Warszawa

tel. (+48 22) 521 21 40, fax (+48 22) 521 21 47

ccifp@ccifp.pl, www.ccifp.pl

55.	<p>członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wartyński i Wspólnicy)</p>	<p>Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wartyński i Wspólnicy)</p>	<p>Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów</p> <p>Nowelizacja implementuje do prawa krajowego (uokik) przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny.</p> <p>Rozporządzenie to wprowadza (od 12 lipca 2023 r.) mechanizmy kontroli (na poziomie Komisji Europejskiej) subsydiów zagranicznych (tj. spoza UE), które mogą powodować zakłócenia na rynku wewnętrznym UE w odniesieniu do każdego rodzaju działalności gospodarczej, w szczególności w przypadku koncentracji przedsiębiorstw i postępowania o udzielenie zamówienia (chodzi o utrzymanie równych szans w prowadzeniu działalności gospodarczej na rynku wewnętrznym UE i wyeliminowanie ingerencji gospodarczej państw trzecich). Przepisy rozporządzenia przewidują pomoc prawną Państw Członkowskich w postępowaniach prowadzonych przez Komisję (tj. współpracę organów krajowych z Komisją).</p> <p>Nowelizacja ustanawia Prezesa UOKiK jako organ wykonujący zadania państwa członkowskiego UE w obszarze współpracy z Komisją w odniesieniu do badania subsydiów zagranicznych mogących zakłócić właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego UE, w szczególności w zakresie przekazywania informacji (w tym w zakresie badania rynku), udzielenia pomocy, przeprowadzania kontroli lub innych czynności wyjaśniających oraz podejmowaniu czynności związanych z egzekwowaniem, na wniosek Komisji, zapłaty grzywny lub kary pieniężnej. Dodatkowo Prezes UOKiK będzie mógł zwracać się do innych organów państwa, w szczególności do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych, o przekazywanie stosownych informacji w zakresie niezbędnym do realizacji wskazanych zadań.</p>
-----	--	--	--

			<p>Proponowane zmiany dotyczą: art. 4 pkt 24, art. 31, art. 73 oraz wprowadzenia nowych art. 31d i art. 31e.</p> <p>Zmiany te nie wprowadzają nowych uprawnień (instytucji prawnych) w zakresie działań podejmowanych przez Prezesa UOKiK w stosunku do przedsiębiorców, poszerzają jedynie aktywność tego organu w ramach współpracy z Komisją Europejską w zakresie stosowania przepisów rozporządzenia w sprawach subsydiów zagranicznych, w interesie przedsiębiorców działających na rynkach UE.</p> <p>Brak specjalnych uwag do proponowanych zapisów nowelizacji.</p>
56.	Art. 31	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	<p>Zmiany w ustawie o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz centralnej ewidencji emisyjności budynków</p> <p>Brak uwag</p>
57.	Art. 32	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	<p>Art. 39 ust. 3 ustawy o obywatelstwie polskim</p> <p>Art. 39 ust. 1 ustawy o obywatelstwie polskim stanowi, że obywatelstwo polskie przywraca minister właściwy do spraw wewnętrznych w drodze decyzji. Z proponowanego ust. 3 wynika natomiast, że decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna. Powyższe nakazuje przyjąć, iż proponowana ostateczność decyzji odnosi się jedynie do przypadków decyzji pozytywnych, tj. na podstawie których przywrócono obywatelstwo polskie.</p> <p>Powyższe stoi jednak w sprzeczności z treścią, uzasadnienia, zgodnie z którym „W projekcie zaproponowano, aby w postępowaniu o przywrócenie obywatelstwa polskiego (art. 38 ustawy o obywatelstwie polskim) nie stosować zasady dwuinстанcyjności” – co przemawia za przyjęciem, iż zamiarem ustawodawcy jest wyłączenie dwuinстанcyjności także w przypadku decyzji w przedmiocie odmowy przywrócenia polskiego obywatelstwa (ewentualnie umorzenia takiego postępowania). Jeżeli tak - proponowany ust. 3 wymaga preradagowania</p>

		<p>w ten sposób, że wynikać będzie z niego, iż „decyzja wydana w sprawie, o której mowa w art. 38 ustawy jest ostateczna”.</p> <p>Budzi jednak wątpliwości, czy zasadnym jest ograniczanie zasady dwuinstancyjności w tego rodzaju sprawach. W przypadku decyzji negatywnych (względnie umarzających postępowanie) w sposób oczywisty zmusza się stronę do wystąpienia na drogę postępowania sądowoadministracyjnego, co niewątpliwie może wydłużyć czas jej rozpatrzenia, na który składa się czas rozpoznania skargi przez sąd oraz (w przypadku jej uwzględnienia) czas ponownego rozpatrzenia wniosku przez organ. Ponadto, zgodnie z art. 52 § 3 p.p.s.a., stronie i tak przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi od decyzji wydanej w I instancji bez konieczności składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.</p> <p>W przypadku decyzji pozytywnych natomiast, należy mieć na względzie że w chwili uostatecznienia się takiej decyzji dana osoba nabywa obywatelstwo polskie - zgodnie z jej wnioskiem. Jednocześnie organ jest uprawniony do tego aby wydać decyzję pozytywną w przypadku braku przesłanek negatywnych (w tym braku zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa). Z uwagi na powyższe, a także chociażby z uwagi na uprawnienia prokuratora, który może wziąć udział w każdym postępowaniu oraz na każdym jego etapie, należy rozważyć czy zasadnym jest ograniczanie postępowania zakończonego decyzją pozytywną jedynie do jednej instancji.</p>
<p>58.</p>	<p>Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)</p> <p>Art. 35 ustawy</p>	<p>art. 2 pkt 18 i pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii („Ustawa OZE”)</p> <p>Proponowane zmiany zakładają dodanie wyrazów „lub nieprzyłączoną do sieci elektroenergetycznej”. Oznacza to, że modyfikacji ulegnie definicja legalna małej instalacji oraz definicja legalna mikroinstalacji. Na podstawie projektu ustawy rozszerzony więc zostanie zakres przedmiotowy ww. definicji także na te instalacje, które nie są przyłączone do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej. W zakresie tej Ustawy OZE nie proponuje się żadnych innych zmian (nowych rozwiązań lub modyfikacji istniejących).</p> <p>W obecnym stanie prawnym, małe instalacje nieprzyłączone do sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej nie podlegają reżimowi działalności regulowanej (zgodnie z art. 7 ust.</p>

		<p>1 Ustawy OZE). Proponowana nowelizacja oznaczać będzie, że wytwórca posiadający małą instalację nieprzyłączoną do sieci elektroenergetycznej, w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej (wytwórczej), będzie podlegał wpisowi do rejestru wytwórców energii w małej instalacji (MIOZE) prowadzonego przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Z tym wiązać się określone obowiązki (art. 9 ust. 1 Ustawy OZE), w tym zwłaszcza obowiązek sprawozdawczy.</p> <p>Powyższa zmiana może stanowić dodatkowe obciążenie administracyjne najmniejszych wytwórców.</p> <p>Propozycja zmiany zapisu</p> <p>Wskazujemy, że wytwarzanie energii elektrycznej w systemie wyspowym nie ma wpływu na przepływy energii w sieci elektroenergetycznej. Na tej podstawie nie jest więc uzasadnione by wytwórcy w małej instalacji nieprzyłączonej do sieci dodatkowo musieli być rejestrowani w specjalnym rejestrze. Ustawa nowelizująca powinna zawierać wyłączenie w zakresie konieczności wpisu do rejestru MIOZE dla tych małych instalacji, które nie są przyłączone do sieci elektroenergetycznej. W ten sposób zostanie zachowany cel wprowadzenia ww. zmian do Ustawy OZE, tj. możliwość ubiegania się przez właścicieli takich małych instalacji w ramach różnych programów dofinansowania usługujących się definicjami małej instalacji oraz mikroinstalacji.</p> <p>Proponuje się w art. 7 ust. 2 Ustawy OZE zastąpienie kropki po wyrazach „w zakresie małych instalacji” i dodanie „<i>oraz w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z małej instalacji nieprzyłączonej do sieci elektroenergetycznej.</i>”.</p>
59.	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem	Zmiany w ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi:

Francusko-Polska Izba Gospodarcza

Chambre de Commerce et d'Industrie France Pologne

Nowogrodzka Square, Al. Jerozolimskie 93, 02-001 Warszawa

Nowogrodzka Square, 93, Al. Jerozolimskie, 02-001 Varsovie

tel. (+48 22) 521 21 40, fax (+48 22) 521 21 47

ccifp@ccifp.pl, www.ccifp.pl

		merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	brak uwag do proponowanej zmiany (zmiana implementująca rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1780 z dnia 23 września 2019 r.)
60.	Art. 39	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Art. 5 ust. 7 ustawy - Prawo przedsiębiorców Przepis ten umożliwił prowadzenie działalności nieewidencjonowanej (w rozumieniu ustawy) również przez cudzoziemców uprawnionych na podstawie ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - zmiana pozytywna.
61.	Art. 42 pkt 1)	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	Dot. zmian w ustawie z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych: brak uwag do proponowanej zmiany (zmiana porządkowa)
62.	Art. 42 pkt 2)	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	art. 11 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych: zmiana oceniona korzystnie. Zrównuje stosowanie pzp do kredytów i pożyczek, które co prawda zasadniczo są wyłączone spod jej stosowania, jednakże z pewnymi wyjątkami. Z wyłączenia mogą korzystać zamawiający z ograniczeniem w wypadku jednostek samorządu terytorialnego. Jednostki te nie mogą udzielać bez stosowania przepisów ustawy pzp zamówień na kredyty zaciągane w granicach upoważnień zawartych w uchwałach budżetowej. Wyjątek od stosowania pzp powinien być więc interpretowany w oparciu o treść ustawy o finansach publicznych, która wskazuje przedmiotowe rodzaje ewentualnych limitów zobowiązań mogących znaleźć swoje miejsce w uchwałach budżetowej jednostki samorządu terytorialnego. Ustawodawca nie wyłączył od stosowania pzp do kredytów zaciąganych przez jednostki samorządu terytorialnego w ramach limitów zobowiązań określonych w uchwałach budżetowej. Pomiędzy jednak umowę pożyczki, która jest odrębną od kredytu instytucją prawną. Pominięcie takie

			nie znajduje uzasadnienia i daje pole do nadużyć. Proponowana zmiana konsekwentnie obejmuje wyjątkiem także pożyczki (obok kredytów), które choć instytucjonalnie są zróżnicowane, to jednak służą temu samemu celowi.
63.	Art. 42 pkt 3)	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych: brak uwag do proponowanej zmiany. Jest to zmiana implementująca rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1780 z dnia 23 września 2019 r. dotyczące wprowadzenia nowych formularzy ogłoszeń.
64.	Art. 42 pkt 4)	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	art. 109 ust. 1 pkt 4 oraz 4a z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych: Zmianę oceniamy pozytywnie w zakresie doprecyzowania, że zawarcie układu z wierzycielami będzie stanowiło przesłankę wykluczenia dopiero po jego zatwierdzeniu prawomocnym postanowieniem sądu. Jest to istotne doprecyzowanie przepisu, który w obowiązującym brzmieniu tego nie wskazywał i łączył wykluczenie z momentem zawarcia układu. W pozostałym zakresie zmianę oceniamy negatywnie. Projektowana zmiana rozbija (dzieli) dotychczasową przesłankę wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 4 pzp na dwie oddzielne przesłanki wykluczenia: - w pkt. 4 dotyczącą wykonawcy, który zawarł układ nie prowadzący do likwidacji majątku wykonawcy; - w nowym pkt. 4a dotyczącą wykonawcy, który zawarł układ nie prowadzący do likwidacji mający wykonawcy. Formalnie rzecz biorąc, proponowane rozbiście nie wpływa na zakres zastosowania przesłanki wykluczenia, z tym sensie że już w bieżącym stanie prawnym wykonawca, który zawarł układ prowadzący do restrukturyzacji jego przedsiębiorstwa, może zostać wykluczony z

Francusko-Polska Izba Gospodarcza

Chambre de Commerce et d'Industrie France Pologne

Nowogrodzka Square, Al. Jerozolimskie 93, 02-001 Warszawa

Nowogrodzka Square, 93, Al. Jerozolimskie, 02-001 Warszawa

Tel. (+48 22) 521 21 40, fax (+48 22) 521 21 47

ccifp@ccifp.pl, www.ccifp.pl

<p>postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jeżeli zamawiający wzmiankuje tę fakultatywną przesłankę wykluczenia.</p> <p>Jednak ze względu na treść art. 109 ust. 3 pzp, zgodnie z którym zamawiający może nie wykluczać wykonawcy, jeżeli wykluczenie byłoby w sposób oczywisty nieproporcjonalne, w szczególności gdy jego sytuacja ekonomiczna lub finansowa jest wystarczająca do wykonania zamówienia, sytuacje - w których wykonawca zawarł układ restrukturyzacyjny - były interpretowane jako te, w których wykonawca jest zdolny do wykonania zamówienia.</p> <p>O ile zgadzamy się, że sytuacja, w której dany wykonawca zawarł układ zmierzający do likwidacji, powinna być sankcjonowana wykluczeniem z postępowania, o tyle odróżnienie takiego wykonawcy od wykonawcy, który zawarł układ restrukturyzacyjny nie powinno się odbywać w drodze wprowadzenia dodatkowej przesłanki wykluczenia, ale poprzez wyraźne wyłączenie z art. 190 ust. 1 pkt 4 pzp wykonawcy, który w postępowaniu upadłościowym zawarł prawomocnie zatwierdzony układ z wierzycielami, który nie przewiduje likwidacji wykonawcy. Taki wykonawca, który pomyślnie przeszedł postępowanie restrukturyzacyjne i na mocy układu może kontynuować działalność, nie powinien być wykluczony z postępowania o zamówienie publiczne. Zwracamy uwagę, że celem art. 57 ust. 4 lit. b) Dyrektywy 2014/24/UE jest wykluczenie wykonawców niewiarygodnych, nie dających rękojmi należytego wykonania zamówienia. Wykonawcy, którzy zawarli układ z wierzycielami pozwalający na kontynuację ich działalności, z zasady nie mieszczą się kategorii wykonawców nierzetelnych.</p> <p>Co prawda art. 109 ust. 3 pzp daje możliwość niewykluczenia wykonawcy z postępowania pomimo wystąpienia jednej z fakultatywnych przesłanek wykluczenia, jednakże w takim przypadku zamawiający musi wykazać, że w danym przypadku zachodziłaby oczywista nieproporcjonalność wykluczenia. W dotychczasowym stanie prawnym nieproporcjonalność taka mogła zachodzić, jeśli wykonawca zawarł układ inny, niż zmierzający do likwidacji majątku.</p> <p>Proponowana zmiana nie ingeruje w treść art. 109 ust. 3 pzp, wobec czego zamawiający nadal ma możliwość oceny, że mimo zastosowania przesłanki wykluczenia, w konkretnym przypadku wykluczenie wykonawcy byłoby nieproporcjonalne. Jednak możliwość uznania, że</p>	
--	--

			<p>sytuacja jest oczywiście nieproporcjonalna zostaje całkowicie wyłączona w wypadku zawarcia układu prowadzącego do restrukturyzacji, z uwagi na wprowadzenie art. 109 ust. 1 pkt 4a pzp.</p> <p>Co prawda w razie świadomego pominięcia przez zamawiającego zastosowania przesłanki wyłączenia z art. 109 ust. 1 pkt 4a pzp, sytuacja prawna wykonawców biorących udział w takim postępowaniu, którzy zawarli układy inne, niż zmiierzające do likwidacji majątku, będzie im znana od początku postępowania (nie będą objęcie wyłączeniem). Jest to jednak jedyna zaleta proponowanego przepisu. W sytuacji odwrotnej, w razie zastosowania nowej przesłanki wyłączenia z art. 109 ust. 1 pkt 4a pzp, zamawiający będą wykluczać wykonawców zdolnych do wykonania zamówienia, bez realnej możliwości indywidualnego oceny danego przypadku na gruncie art. 109 ust. 3 pzp. W czasach kryzysu gospodarczego, może to bardzo negatywnie wpłynąć na rynek wykonawców.</p> <p>Z tego względu negatywnie opiniujemy proponowaną zmianę.</p>
65.	Art. 42 pkt 5)	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	art. 111 pkt 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych: zmiana ma charakter porządkujący i wiąże się z dodaniem w art. 109 ust. 1 nowego przepisu pkt 4a.
66.	Art. 42 pkt 5)	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	art. 111 pkt 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych: zmiana ma charakter porządkujący i wiąże się z dodaniem w art. 109 ust. 1 nowego przepisu pkt 4a.
67.	Art. 42 pkt 6)	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP	art. 469 pkt 25 i 26 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych:

Francusko-Polska Izba Gospodarcza

Chambre de Commerce et d'Industrie France Pologne

Nowogrodzka Square, Al. Jerozolimskie 93, 02-001 Warszawa

Nowogrodzka Square, 93, Al. Jerozolimskie, 02-001 Warszawa

tel. (+48 22) 521 21 40, fax (+48 22) 521 21 47

ccifp@ccifp.pl, www.ccifp.pl

		(opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	brak uwag do proponowanej zmiany; zmiana zapewnia wykonanie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2022/7560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022)
68.	Art. 42 pkt 7)	Francusko-Polska Izba Gospodarcza CCIFP (opracowane przez firmę członkowskie pod nadzorem merytorycznym kancelarii Wardyński i Wspólnicy)	art. 580 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych: 1. Uzasadnienie odsyła do art. 165 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2023 r. Jednak brzmienie tego przepisu od 1 lipca 2023 r. będzie następujące: „ <i>Oddanie pisma procesowego w polskiej placówce operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo w zagranicznej placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej jest równoznaczne z wniesieniem tego pisma do sądu</i> ”. Proponowana zmiana jest niespójna z porządkiem prawnym, jaki będzie obowiązywać w czasie jej potencjalnego wejścia w życie. 2. Ustawodawca wprowadził do art. 165 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego obowiązek nadawania przesyłek w postaci „przesyłek poleconych” w 2021 r., z czego jednak się wycofał (Patrz - uwaga w pkt 1 powyżej). Niezasadne jest wprowadzenie tego rodzaju ograniczenia, bowiem przesyłka polecona zgodnie z regulaminem Poczty Polskiej S.A. może mieć do 2 kg, a nadanie przesyłki o wadze powyżej 2 kg paczką, a nie listem poleconym, nie odpowiadało formie przewidzianej w art. 165 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego i opóźniałoby datę wniesienia pisma do daty wpływu do sądu (zamiast daty nadania). Oceniamy zmianę w tej części jako zmianę na niekorzyść. Podsumowując, wprowadzenie wymogu, aby nadanie skargi odbywało się przesyłką poleconą, jak również aby było możliwe wyłącznie wyłącznie u placówce operatora pocztowego (w miejsce operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne), jest niezasadne. Proponowane brzmienie zmienianego przepisu, zapewniające jego spójność z art. 165 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego:

			<p>~~„Złożenie skargi w formie przesyłki poleconej w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 896, 1933 i 2042) świadczącego pocztowe usługi pocztowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w zagranicznej placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo wysłanie na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 285), jest równoznaczne z jej wniesieniem”.~~</p>
--	--	--	---

Francusko-Polska Izba Gospodarcza

Chambre de Commerce et d'Industrie France Pologne

Nowogrodzka Square, Al. Jerozolimskie 93, 02-001 Warszawa

Nowogrodzka Square, 93, Al. Jerozolimskie, 02-001 Warsaw

tel. (+48 22) 521 21 40, fax (+48 22) 521 21 47

ccifp@ccifp.pl, www.ccifp.pl

